

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายสุพจน์ ไข่มุกด์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๕๒

วันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๓) หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของประธานสภาผู้แทนราษฎรและเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี แผลงข่าวลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อสื่อมวลชนหลายสาขาที่อาคารรัฐสภาว่า ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากรับไม่ได้ที่ความยุติธรรมในประเทศไทยมีสองมาตรฐาน และกล่าวยืนยันว่า การลาออกครั้งนี้ไม่ได้ทำตามใบสั่งหรือประชดประชันใคร ต่อมาในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ยังได้แผลงข่าวต่อสื่อมวลชนที่อาคารรัฐสภา ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่ง

ประเด็นพิจารณาวินิจฉัยจึงมีว่า การแสดงเจตนาลาออกโดยการแผลงข่าวต่อสื่อมวลชนมีผลทำให้สิ้นสุดจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ... (๓) ลาออก” เห็นว่า การลาออกเป็นเรื่องของการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของผู้ประสงค์จะลาออกจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ โดยแสดงเจตนาภายในคือความตั้งใจที่จะออกจากตำแหน่งหรือสมาชิกภาพนั้น ๆ และมีการแสดงออกซึ่งเจตนาออกมาภายนอกให้เป็นที่ยอมรับ โดยการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ว่ากระทำด้วยวาจาหรือทำเป็นลายลักษณ์อักษรว่า

ตนประสงค์สละตำแหน่งหรือสมาชิกภาพนั้น ๆ และหรืออาจกำหนดให้ต้องมีผู้รับการแสดงเจตนาในการลาออกไว้ เมื่อพิจารณาถึงการลาออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๓) แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการว่า การแสดงเจตนาซึ่งการลาออกนั้นจะต้องกระทำโดยวิธีการใด และให้แสดงเจตนาในการลาออกต่อผู้ใดไว้ ย่อมหมายถึงว่า เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประสงค์จะลาออกจากตำแหน่งได้มีความตั้งใจที่จะลาออก และได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าตนได้สละตำแหน่งหรือสมาชิกภาพนั้น ๆ แล้ว สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนนั้นย่อมสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๓)

เมื่อพิเคราะห์ถึงการแสดงเจตนาของนายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ที่ได้แถลงข่าวลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อสื่อมวลชนหลายสาขาที่อาคารรัฐสภาเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ว่า ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเนื่องจากรับไม่ได้ที่ความยุติธรรมในประเทศมีสองมาตรฐานและกล่าวยืนยันว่า การลาออกครั้งนี้ไม่ได้ทำตามใบสั่งหรือประชดประชันใคร แล้วเห็นว่า นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังมีเจตนารมณ์ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจริยธรรมทางการเมืองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชน มีความประพฤติ และปฏิบัติตนอย่างมีวุฒิภาวะ ตระหนักถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ มีความรับผิดชอบสูงกว่าบุคคลทั่วไป เมื่อนายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ได้แสดงออกซึ่งความประสงค์ของตนออกมาโดยเปิดเผยต่อสาธารณะโดยสมัครใจ จึงมีผลเป็นการลาออกที่สมบูรณ์ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๓) บัญญัติไว้แล้ว และมีผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป ซึ่งนายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันดังกล่าว การที่นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ยังคงปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อมาและได้มีการแถลงข่าวเพื่อยืนยันเจตนาลาออกของตนอีกครั้งในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จึงไม่มีผลในทางกฎหมายแต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของนายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๓)

นายสุพจน์ ไข่มุกด์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ